ದಂಪತಿಯ ಮಧ್ಯೆ ಬಿರುಕು, ಮನಸ್ತಾಪ ಇದೆ' ಅಪೂರ್ವಳ ಮನದ ಗೋಜಲು ಈಗ ದೂರವಾಗಿತ್ತು.

'ಈಗೇನು ಮಾಡೋದು ಅಪೂರ್ವ?' ವಿಜಯಮ್ಮ ತಳಮಳಿಸುತ್ತ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಾಗ 'ನಾನು ಅಂಕಲ್‌ಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ತಿಳಿಸ್ತೀನಿ' ಎಂದಳು.

'ನಿನ್ನ ಅಂಕಲ್‌ಗೆ ಇವ್ನ ತಲೆ ಕಂಡ್ರೇನೆ ಆಗಲ್ಲ..ಅವ್ರು ಏನೂ ಮಾಡಲ್ಲ ಬಿಡು. ಇವ್ನು ಮನೆಯಿಂದ ಹೋಗಿದ್ದೇ ಒಳ್ಳೇದಾಯ್ತು ಅಂದ್ಕೋತಾರೆ..' ಎಂದರು ಅಸಮಾಧಾನದಿಂದ.

'ಆದ್ರೂ ತಿಳಿಸಿ ನೋಡೋಣ' ಎಂದವಳು ತನ್ನ ಮೊಬೈಲಿನಿಂದ ಪ್ರಭಾಕರ ರಾಯರಿಗೆ ಕರೆ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲಾ ವಿವರ ತಿಳಿಸಿದಳು.

'ನೀವು ಈ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಟೇಶನ್‌ಗೆ ಯಾಕೆ ಹೋದ್ರಿ? ನೀವು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ನಾನು ಅದೇನು ಅಂತ ನೋಡ್ಕೋತೀನಿ' ಎಂದರು.

ಪ್ರಭಾಕರರಾಯರು ಸ್ಟೇಶನ್‌ಗೆ ಬಂದು ಮಗನ ನೆರವಿಗೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾರೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ವಿಜಯಮ್ಮನಿಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಸೆಲ್‌ನ ಒಳಗೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಕಂಡು ತಡೆಯಲಾರದೆ ಕಂಬನಿ ಹರಿಸುತ್ತ,'ಎಂಥಾ ಸ್ಥಿತೀಲಿ ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡ್ತಿದ್ದೀನಪ್ಪಾ' ಹೃದಯ ಬಿರಿಯುವಂತೆ ಪ್ರಲಾಪಿಸಿದಾಗ ಅವರನ್ನು ಸಂತೈಸಲು ಅಪೂರ್ವಳಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ರಾಯರಿಗೆ ವಿಜಯಮ್ಮನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ವಿವರಿಸಿ ಕರೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಅವರು ಕೂಡಲೇ ಬರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದರು.

ತಾಯಿಯ ರೋದನವನ್ನು ಕಂಡು ಸೂರ್ಯ ಕೂಡಾ ವಿಚಲಿತನಾದ. 'ಅಮ್ಮಾ.. ಇದೇನೂ ನನಗೆ ಹೊಸದಲ್ಲ..ಯಾಕೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಸಂಕಟ ಪಡ್ತೀಯಾ? ನಾನು ಯಾವ ತಪ್ಪೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ನನ್ಗೇನು ಭಯವಿಲ್ಲ. ಅವ್ರು ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡ್ತಾರೆ. ನಾಳೆ ನಾನು ಮನೇಗೆ ಬರ್ತೀನಿ. ಈಗ ನೀನು ಮನೇಗೆ ಹೋಗು' ಧೃತಿಗೆಡದೆ ನುಡಿದ.

ಸೂರ್ಯನೇ ಸಮಾಧಾನಿಸಿದ ಬಳಿಕ ವಿಜಯಮ್ಮನ ದುಃಖದ ತಾಪ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿತ್ತು. ಆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ರಾಯರು ಆಗಮಿಸಿದ್ದರು. ರಾಯರು ನೇರವಾಗಿ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ಆ ಕೇಸಿನ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದರು. ಅವರು ಎಲ್ಲಾ ಮಾಹಿತಿ ಪಡೆದು,'ಸರಿ ಸಾರ್' ಎಂದು ಗೋಣಾಡಿಸಿ ಪತ್ನಿಯ ಬಳಿ ಬಂದರು.

'ಹೋಗೋಣ್ವಾ?'

'ಏನಂತೆ, ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಯಾವಾಗ ಬಿಡ್ತಾರಂತೆ?'

'ಅವ್ರ ವಿಚಾರಣೆ ಮುಗೀಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ ಬಿಡ್ತಾರೆ. ನಾವು ಇಲ್ಲಿರೋದು ಬೇಡ.. ನಡೀ ಮನೆಗೆ' ಗಂಭೀರವದನರಾಗಿ ನುಡಿದಾಗ ವಿಜಯಮ್ಮ ಸೂರ್ಯನೆಡೆಗೆ ಅಸಹಾಯಕರಾಗಿ ದಿಟ್ಟಿಸಿದರು.

ಸೂರ್ಯ ಒಳಗೆ ನಿಂತೇ ಹೋಗೆನ್ನುವಂತೆ ಸಂಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ ಒಲ್ಲದ ಮನದಿಂದ ಎದ್ದು ರಾಯರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದರು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ವಿಜಯಮ್ಮ ಒಂದೇ ಸಮನೇ ನೀರವವಾಗಿ ಕಂಬನಿ ಮಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರೆ, ರಾಯರು ಅಪ್ಪಿ ತಪ್ಪಿಯೂ ಒಂದು ಮಾತೂ ಆಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಕುದಿವ ಲಾವಾರಸ ಸ್ಫೋಟ ಗೊಳ್ಳಲು ಸಿದ್ಧವಾದಂತಿತ್ತು ಅವರ ಮೌನ.

ಕಾರನ್ನು ಶೆಡ್‌ನೊಳಗೆ ಇರಿಸಿ ಎಲ್ಲರೂ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡ ಬಳಿಕ ರಾಯರು ಮೌನ ಮುರಿದರು. 'ಇಲ್ಲಿ ಅವ್ನು ಯಾಕೆ ಬಂದಿದ್ದ..ಅಂತ ಈಗ್ಲಾದ್ರೂ ನಿನ್ಗೆ ಗೊತ್ತಾಯ್ತಾ? ಅಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಿ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ತಲೆ ಮರೆಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಈ ಮನೆಯ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆದಿದ್ದ. ನನ್ನ ಹೆಸರಿನ ಗೌರವವನ್ನು ತನ್ನ ಕುಕೃತ್ಯಕ್ಕೆ ಬಳಸಿ ನನ್ನ ಮುಖಕ್ಕೆ ಕಪ್ಪು ಮಸಿ ಬಳೀತಿದ್ದಾನೆ ಅವ್ನು'.

'ಏನು ಹೇಳ್ತಾ ಇದ್ದೀರಾ ನೀವು? ಸೂರ್ಯ ಅಂಥವನಲ್ಲ. ಅವನು ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಿದ್ರೆ ಆ ಹಣವನ್ನು ಹಿಡ್ಕೊಂಡು ಪರಾರಿಯಾಗ್ಬೇಕಿತ್ತು. ಸಿಕ್ಕಿ ಬೀಳಲು ಇಲ್ಲ್ಯಾಕೆ ಬರ್ತಿದ್ದ?

'ಹಣವನ್ನು ಎಲ್ಲೋ ಅಡಗಿಸಿಟ್ಟಿರಬೇಕು. ಆ ರೌಡಿ ಗೋಪಿ ಜೊತೆ ಇವನ ಒಡನಾಟ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇದೆ. ಇಬ್ರಿಗೂ ಜೈಲಿನಲ್ಲಿ ಪರಿಚಯ ಆಗಿದೆ' ಎಂದವರು ತುಟಿ ಕಚ್ಚಿ ಸತ್ಯ ಬಯಲಾಯಿತೆಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಅವರ ಮುಖ ವಿವರ್ಣವಾಯಿತು. ಅದನ್ನರಿತ ವಿಜಯಮ್ಮ, 'ಅಪೂರ್ವಳ ಹತ್ರ ಏನು ಮುಚ್ಚುಮರೆ? ಅವ್ಳಿಗೆ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಎಲ್ಲಾ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ರೆ ಈ ಕಳ್ಳತನ ಮಾತ್ರ ಸೂರ್ಯ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ನೀವು ಆ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್‌ಗೆ ಹೇಳಿ ಅವನನ್ನು ಕರ್ಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ' ವಿಜಯಮ್ಮನ ಆಗ್ರಹಕ್ಕೆ ರಾಯರು ಮಣಿಯಲಿಲ್ಲ.

'ಹಾಗೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಮಾತಿಗೆ ಅವ್ರು ಕಳಿಸಿ ಕೊಡೋಲ್ಲ. ಅವ್ರ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ರೆಕಾರ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನ ಫೈಲು ಇರುತ್ತೆ. ರೌಡಿ ಗೋಪಿ ಜೊತೆ ಇವ್ನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಅನುಮಾನ ಇರುವವರನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹಾಕಿ ವಿಚಾರಿಸ್ತಾರೆ. ಆ ಗೋಪಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಬೀಳುವ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ಮುಂಚೆ ಈ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಇವ್ನು ಇಲ್ಲಿರುವ ಜಾಗ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಆ ಗೋಪಿ ನೀಡಿರುವ ಮಾಹಿತಿ ಮೇಲೆ ಇವ್ನನ್ನೂ ಹಿಡಿದು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಇವ್ನು ನಿರಪರಾಧಿ ಅಂತ ಗೊತ್ತಾದ್ರೆ ಅವ್ರೇನೂ ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಮನೆಗೆ ಕಳಿಸ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲೀ ತನಕ ನಾವು ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತೆ'.

'ಅವ್ನು ಅಂಥ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ' ವಿಜಯಮ್ಮನ ತಾಯಿ ಹೃದಯ ಮಗನ ಮೇಲಿನ ಸಲ್ಲದ ಆರೋಪವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಲ್ಲಗಳೆದಿತ್ತು. 'ಸೂರ್ಯ ನಮ್ಮನೇಗೆ ಬಂದಿರೋದು ಇವತ್ತು ಸಂಜೆ. ಕಳ್ಳತನ ಆಗಿರೋದು ನಿನ್ನೆ ..ಅವ್ನನ್ನ ನಾವು ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನೋಡುವ ಮುಂಚೆ.. ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಿದ್ರೆ ಅವ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಭಿಕ್ಷುಕರ ಹಾಗೆ ಕೂತ್ಕೋತಿದ್ನಾ..ಹಣ ತಗೊಂಡು ಎಲ್ಲೋ ತಲೆ ಮರೆಸಿಕೊಳ್ತಿದ್ದ' ವಿಜಯಮ್ಮ ಮಗನನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡರು.

'ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗೆ ನಮ್ಮ ಮಗ ಎನ್ನುವ ಮೋಹಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ ಅವನು ಸಭ್ಯ ಅಂತ ನಂಬ್ತೀವಿ. ಅವ್ನು ಹೊರಗೆ ಹೇಗಿದ್ದ ಅಂತ ನಮ್ಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕು? ಜೈಲಿನಿಂದ ಹೊರ ಬಂದ ಅಪರಾಧಿಗಳು ಆನಂತರ ಸಮಾಜದ ಮುಖ್ಯ ವಾಹಿನಿಯಲ್ಲಿ ಸಹಜವಾಗಿ ಬದುಕುವಂಥ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡ್ಬೇಕು. ಆದ್ರೆ ಸೂರ್ಯ ಜೈಲಿನಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಆದ್ಮೇಲೆ ಕೆಟ್ಟ ಜನರ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಹಾಳಾದ. ಹಾಗಾಗಿ ಅದರ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಅವ್ನು ಎದುರಿಸ್ತಾ ಇದ್ದಾನೆ' ರಾಯರು ನುಡಿದಾಗ ವಿಜಯಮ್ಮ ಅವರೆಡೆಗೆ ಕಿಡಿಕಾರುತ್ತ, ರೋಷ ತಪ್ತರಾಗಿ 'ಅವ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಆಗುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನೀವು ಎಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಕಾಣಲು ಹೋಗಿದ್ರಿ? ಅವ್ನು ಹೊರಗೆ ಬರುವಾಗ ನೀವು ಅಪ್ಪನಾಗಿ ಸರಿಯಾದ ಮರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಬೇಕಿತ್ತು. ದೊಡ್ಡ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಕ್ಷಮಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಮಗನಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕಿತ್ತು. ಅಪರಾಧಿ ಅಂತ ಮನೆಯವರೇ ದೂರ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಇನ್ನು ಸಮಾಜ, ಅಂಥವರನ್ನು ಹೇಗೆ ನೋಡುತ್ತೆ? ನೀವು ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು! ತಪ್ಪು ನಡೆದು ಹೋಗಿದೆ. ಅವನಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳಲು ನೀವು ಆಸ್ಪದ ನೀಡಬೇಕಿತ್ತು. ಅವ್ನು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪನ್ನೇ ಹಿಡ್ಕೊಂಡು ಅವನಿಗೆ ಬಹಿಷ್ಕಾರ ಹಾಕಿದ್ರೆ ಅವನೇನು ಮಾಡಬೇಕು? ಪ್ರೀತಿ, ಅನುಕಂಪ, ವಿಶ್ವಾಸ, ಕೌಟುಂಬಿಕ ಭದ್ರತೆ ಯಾವುದೂ ಸಿಗದೇ ಅವ್ನು ಹೇಗೆ ಒರಟಾಗಿದ್ದಾನೆ ನೋಡಿ. ಸಿಟ್ಟು ಬಂದ್ರೆ ಮೃಗನ ಥರ ವರ್ತಿಸ್ತಾನೆ. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ನೀವೇ ಹೊಣೆ..ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಎಂದೂ ಕ್ಷಮಿಸಲ್ಲ. ಮಗ ಎನ್ನುವ ಮಮಕಾರಕ್ಕಿಂತಲೂ ನಿಮಗೆ, ನಿಮ್ಮ ಅಹಂಭಾವ, ಆದರ್ಶ ಪರಿಪಾಲನೆಯೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹೋಯ್ತು..ನಿಮಗೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ, ಗೌರವಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗುತ್ತೆ ಅಂತ. ಸ್ವಂತ ಮಗನನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ನೀವು ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಅವ್ನು ಮನೆಗೆ ಮರಳಿದ್ದಾನೆ. ಮತ್ತೆ ಹಾದಿ ತಪ್ತಾನೆ ಅಂದ್ರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನೀವೇ ಹೊಣೆ. ನಿಮ್ಮ ಅದರ್ಶ, ನಿಮ್ಮ ಶಿಸ್ತು, ನಿಮ್ಮ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ನನ್ನ ತಾಯ್ತನವನ್ನೇ ಬಲಿಗೊಟ್ಟೆ..ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಾನು ಮಾಡಿದ ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪು ನಿಮ್ಮ ಕೈ ಹಿಡಿದದ್ದು..! ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮದ್ವೆ ಆಗಿದ್ದಕ್ಕೆ ಇವತ್ತು ನಾನು ತುಂಬಾ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ.' ವಿಜಯಮ್ಮ ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಒಳಗೇ ಕುದಿಯುತ್ತಿದ್ದ ತಮ್ಮ ಆಕ್ರೋಶವನ್ನು ಹೊರಗೆಡವಿ ರೋದಿಸುತ್ತ ಒಳ ನಡೆದರು.

ಈ ಮೂರೂವರೆ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಕಾಣಲು ಸಿಗದಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಈಗ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಅಪೂರ್ವ ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತಳಾಗಿದ್ದಳು. ಆ ಮನೆಯ ತೀರಾ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಜಂಜಾಟಗಳು ಜರುಗುತ್ತಿರುವಾಗ, ಮೂರನೆಯವಳಾಗಿ ತಾನು ಅಲ್ಲಿರುವುದು ಸಭ್ಯತೆ ಅಲ್ಲವೆಂದು ಅವಳಿಗೆ ತೋರಿತ್ತು. ನಾಳೆ ವಸುಮತಿ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನಿಗೆ ಇದೆಲ್ಲ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಅವರು ಹೇಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಹಾಗೆ ನಡೆದುಕೊಂಡರಾಯಿತು. ಎಂದು ತನ್ನ ಕೋಣೆಗೆ ಬಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲೆ ವಿಜಯಮ್ಮ ದಿಂಬು, ಚಾಪೆ ಹೊತ್ತು ಬಂದಿದ್ದರು. 'ಅಪೂರ್ವ.. ಇವತ್ತು ನಾನು..ಇಲ್ಲೇ ಮಲಗ್ತೀನಿ..'

(ಸಶೇಷ)